

[Erling Dinesen.]
de aftaler, der er sket, i overensstemmelse med den udvikling, der har været i dagpengesatserne.

Det har ikke noget med disse ting at gøre, hvad organisationerne har været enige om. Det er rigtigt, at de har været enige om, at der ikke burde ske nogen ændringer i finansieringsformen, men når arbejdsministeren siger, der på arbejdsgiverside ikke har været reguleret i 10 år, hvorimod man med udgangspunkt i 1967 har foretaget en løbende regulering, så kan de ting jo overhovedet ikke sammenlignes. Derfor er det et urimeligt, et usagligt, ja, et reaktionært lovforslag.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): De ting, man nåede frem til i 1967, må selvfølgelig ses på baggrund af den forsikringsordning, man lavede i 1967. Men siden da er der sket en række standardforbedringer, som motiverer ændringer i ordningen, der oven i købet samtidig sker som led i et spareprogram, hvorved arbejdsløshedskassemedlemmerne på andre fronter slipper billigere i skat.

Arne Larsen: Arbejdsministeren bliver ved at snakke udenom, snakke om standardforbedringer og meget andet og synes altså, at arbejdsgiverbidraget ikke burde forhøjes netop i forbindelse med standardforbedringer. Hvorfor skal arbejdsgiverne ikke være med til at dække disse, hvorfor skal det ensidigt lægges over på lønmodtagerne og de forsikrede i arbejdsløshedskasserne? Jeg forstår ikke, at ikke arbejdsministeren er af den opfattelse, at der bør være lighed her, når alle disse standardforbedringer skal klares og omkostningerne udredes. Hvorfor ikke så foreslå, at arbejdsgiverbidraget bliver forhøjet på samme måde som de arbejdsløshedsforsikredes, altså $2\frac{1}{4}$ gang dagpengesatsen; man kunne jo sætte arbejdsgiverbidraget til $1\frac{1}{2}$ gang dagpengesatsen og så hele tiden få en normal regulering af arbejdsgiverbidraget i forhold til dagpengesatserne. Men det vil arbejdsministeren nok ikke gå med til.

(Kort bemærkning).

Erling Dinesen: Jeg kunne egentlig godt lide at vide, hvad det er for standardforbed-

ringer, der er sket, som begrunder en kontingentforhøjelse. Der er sket en vis udbygning, som man har lagt megen vægt på, af arbejdsformidlingen, men der er jo ikke sket forbedringer på de områder, der er af afgørende betydning, hvad angår de mobilitetsfremmende ydelser. Tværtimod er der her af arbejdsministeren fremsat et lovforslag, som vi først kommer til at behandle efter nytår, hvor der er tale om direkte nedskæringer og forringelser i forhold til det, der er gældende i dag.

(Kort bemærkning).

Hanne Reintoft: Jeg er meget forundret og forskrækket — og det tror jeg også man i vide kredse i fagbevægelsen vil være — over, at jeg ikke fra socialdemokratiet kan få en ganske klar afvisning af hr. Asger Jensens forslag om, at arbejdsløshedsudgifterne skulle betales over skatterne. Det at kæmpe for at bevare arbejdsløshedskasserne bliver et af de mest brændende problemer for fagbevægelsen i den kommende tid, da ingen vel er i tvivl om, hvad f. eks. de konservative mener om det. Jeg tror nok, man venter en klar afstandtagen fra socialdemokratiets side.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Det lovforslag, vi efter jul skal behandle, om bl. a. ændrede regler for de mobilitetsfremmende ydelser, vil medføre forøgede udgifter til dette formål for statskassen på et par mill. kr.

(Kort bemærkning).

Erling Dinesen: Jeg vil ikke bestride, at det kan medføre forøgede udgifter for statskassen. Det betyder forringede forhold for de arbejdsløse og for arbejderne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.